11/03/2021

Румънски манастир е възстановен повече от 230 години след затварянето му от Хабсбургите

Манастирът „Св. св. Петър и Павел“ в Солка, в сърцето на Буковина, е затворен от Хабсбургската монархия преди 236 години. След това той функционира като енорийски храм до миналата неделя, когато беше празнично възстановен като манастир.

Манастирът е възстановен по инициатива на Негово Високопреосвещенство архиепископ Калиник, който обявява желанието си само няколко дни след интронизирането му като архиепископ на Сучава и Радауц. По същото време е открит и нов енорийски център за вярващите в Солка.

„Една от раните на Буковина се затваря точно пред очите ни“, радостно възкликна архимандрит Мелхиседек Велник, игумен на манастира Путна, припомняйки, че Солка е само един от 21-те манастира и скита, затворени, след като през 1775 г. Буковина е включена в пределите на хасбургската държава.

През ноември 2020 г. Архиепископията придобива парцел в съседство с манастира, който е бил отделен от него през годините. На манастира в Путна е възложено основаването на нова монашеска общност и организирането на необходимите възстановителни работи.

Новият игумен, протосингел Елевтерий Йонесие, също идва от авторитетния

манастир Путна. Той е назначен за игумен на 1 март и бе официално представен в неделя, 7 март. Вярващите бяха представени и на новия си енорийски свещеник о. Сергиу Киоарца.

О. Сергиу обясни, че манастирът и енорията ще поддържат тясна връзка, а игумен Елевтерий ще служи като духовен баща на енорийската общност. „Той ще се установи тук и съм сигурен, че постоянно ще се моли за нас и ще работи усилено за възстановяването на манастира“, каза свещеникът, подчертавайки, че от своя страна хората от енорията ще отвърнат със своите молитви и труда си за укрепването на манастира.

Манастирът Солка е основан от молдовския войвода принц Щефан Томша II през 1612 г. Църквата на манастира е осветена през 1614 г., а строителството на останалите сгради продължава до 1622 г.

След разцвета през ранния период на манастира, друг важен период от неговия живот е втората половина на 18 век, особено по времето, когато игумен е бил архимандрит Вартоломей Мазереану – от 1768 до 1774 г., който развива дейно сътрудничество с Путненския манастир.

Отец Вартоломей обновява манастира и го дарява с богослужебни книги. Освен това пише и превежда текстове за монашеството и историята на Молдова.

По това време Буковина е окупирана от Хабсбургската монархия и манастирът е затворен. От 17-те монаси само един много възрастен монах има право да остане в манастира. Храмът е превърнат в енорийски, а останалите сгради са използвани за нецърковни цели. Трапезарията и килиите са унищожени при пожар през 1871 г., а манастирът е разрушен по време на Първата световна война.

— Източник: orthochristian.com / pravoslavie.bg